

paa Brændevin, hvilken udgjorde 1,007,000 Kr., tilsammen altsaa 1,657,000 Kr. Det er det, som maa trækkes fra den samlede Krigsstats nominelle Beløb for at finde, hvad den reelt har været, og vi komme da til et Beløb af 1,606,000 Kr. Nu vil jeg indrømme, at man kan sige, at dengang Krigsstaten vedtoges i 1864, var allerede Produktionsforholdene med Hensyn til Brændevin forandrede, saaledes at der istedenfor de 16 Potter pr. Tonde Karrum, som man forudsatte i 1851, dengang indvandedes omtrent 20 Potter; men selv efter denne Beregning, hvorved Differentien bliver 733,000 Kr., vil Krigsstaten ikke blive højere end 2,340,000 Kr. Det er Maximum for, hvad Krigsstaten i Realiteten paa nogen Maade kan siges at udgjøre.

Til Slutning endnu kun dette. Jeg er ikke gangvinst med Hensyn til mit Forslags Skjæbne, og Grunden dertil — ganske afset fra de forskjellige Divergenspunkter, som staa imellem Flerallets Forslag og mit — søger jeg selvfølgelig væsentlig i den almindelige politiske Situation. Det er klart nok, at vi kunne heller ikke her se bort fra dette, at der under de nuværende Forhold ikke er stor Udsigt til at faae dette saa lidt som noget andet Spørgsmaal af Betydning løst. Det Gnefte, som vi opnaa ved en forsat Behandling, er ulykkeligvis maasse langt snarere, at ethvert Standpunkt bliver skarper accentueret, stivere fastholdt, at man bider sig fastere i sine Udtalelser og Anskuelser, saa at Overenskomst maasse til Slutning bliver endnu vanskeligere, end den er i Forveien. Jeg har ingen Tvivl om, at den Holdning, det høie Landsting indtog ifjor, ikke har virket til Gavn. Det Forslag, der iaar er stillet af dette Things Fleral, gaar i finansiel Henseende adskilligt videre end Tilbudet ifjor. Ikke desto mindre anfaa Landstinget det dengang for hensigtsmæssigt at skrnlægge Sagen. Jeg behøver næppe at sige, at hvis det skulde ske igjen iaar, vil man ikke kunne være i Tvivl om, at det er fra den Side, at Reformen atter og atter bliver standset. Men jeg skylder ogsaa paa Forhaand at udtale, at det ganske vist ikke er med stort Haab om et heldigt Udfald, at man kan se denne Sag føres over til det andet Thing under denne Regjeringens Ansprecier og denne Regjeringens Indflydelse.

Finansministeren (Strup): Jeg kan fatte mig meget kort om selve de foreliggende Forslag, da jeg antager, at jeg ikke behøver nærmere at begrunde, hvorfor jeg ikke kan gaa ind paa Flerallets Forslag om en Toldlov, der vilde foranledige en sieblittelig Ned-

gang af Statsindtægterne af over 4 Mill. Kr. og en derpaa følgende Nedgang af $2\frac{3}{4}$ Mill., altsaa tilsammen et Tab i Statsindtægter af 7 Mill. Kr. aarlig. Om det foreliggende Underændringsforslag, stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), skal jeg udtale, at det efter mit Skjøn søger at faa ind paa den eneste Vej, der efter min Overbevisning kan føre til en Toldrevision, ikke blot fordi det formindsker Tabet ved Toldrevisionen med ca. en Million Kr., men fordi det sætter Ol- og Brændevinsbeskatningen i en nøie Forbindelse med Toldrevisionen, i en saa nøie Forbindelse med Toldrevisionen, at Toldloven ikke træder i Kraft, førend disse Love ere vedtagne, og selvfølgelig, som det ogsaa fremgik af det ærede Medlems Udtalelser, vedtagne saaledes, at de give væsentlig Kompensation for de Tab, Toldrevisionen medfører. Jeg kan dog ikke Andet end gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Vedtagelsen af hans Underændringsforslag, saavidt jeg kan skjønne, vilde udsætte den spanske Handelstraktats Straftræden eller Vedtagelsen af den spanske Handelstraktat aldeles utilbørligt. Det ses ganske vist ikke af Flerallets forslaget, saaledes som det er formuleret, men naar man læser ved Siden deraf Betænkningen om Rigsdagsbeslutning angaaende den spanske Handelstraktat, saa er det utvivlsomt, at Flerallets Mening er den, at den spanske Handelstraktat først bliver vedtaget, naar man er bleven enig om Toldrevisionen, men det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds stiller jo Sagen saaledes, at man desforuden skal være enig om de to andre Love. Først naar disse Love ere vedtagne, træder Toldrevisionen i Kraft med dens § 44, og det ærede Medlem udtalte selv, at han sluttede sig til den Anskuelse, at en ny Tarif først kunde træde i Kraft, naar der er vedtaget en særlig Lov derom. Efter den Forbindelse, Udvalgets Fleral har villet bringe til Veie eller villet godtgjøre, at der skulde være mellem den spanske Handelstraktat og en almindelig Toldrevision, og som jo paa forskellige Maader har fundet sit Udtryk, er det jo ganske naturligt, at Udtalelserne nu om Toldrevisionen tillige komme til at angaa Traktatforholdene. Den ærede Ordfører for Udvalgets Fleral (Tauber) kom ogsaa strax ind paa disse Spørgsmaal vedkommende Traktaten, og den ærede Ordfører anførte saaledes, at efter Flerallets Mening kunne Forandringer i Toldtarifen kun finde Sted ved Lov, ikke indrettes blot gennem en Beslutning. Regjeringen er som bekendt ikke af samme Mening, men Regjeringen skal ikke gjøre nogenjombest